

בש"פ 1874/23 - סמי אבו סבית נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 1874/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: סמי אבו סבית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 13.2.2023 בעמ"ת 22492-02-23 שניתנה על ידי כב' השופט עמית כהן

בשם המבקש: עו"ד אייל אביטל

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט עמית כהן) מיום 13.2.2023 בעמ"ת 22492-02-23, במסגרתה נדחה עררו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 2.2.2023, אשר הורתה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)). הבקשה שלפניי ממוקדת בנסיבות המקרה הפרטני של המבקש, ומשכך אינה עומדת באמות המידה

האמורות. אף לא מצאתי כי מדובר באחד מהמקרים הנדירים שבהם יש להורות על מתן רשות ערר בשל שיקולי הצדק (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). יצוין כי כתב האישום מייחס למבקש תפקיד מרכזי בביצוע מספר מעשי התפרצות וגניבה של כלי רכב, וזאת תוך קשירת קשר עם אחרים (בהם קטין). בנסיבות אלה, גם אם תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, ההחלטה להימנע מכך בשל המסוכנות המיוחסת למבקש, בשים לב למכלול נסיבותיו, אינה יוצרת עיוות דין המצדיק מתן רשות ערר לבית משפט זה.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, י"ג באדר התשפ"ג (6.3.2023).

שׁוֹפֵט
